

PIITTALAN PERHEEN LÄHETIKIRJE 4 / 2011

Hanna-Leena, Mika, Valtteri ja Vilma-Leena

Sähköposti:

hanna-leena.piittala@sley.fi

01.12.2011

mika.piittala@sley.fi

JOULUINEN TERVEHDYS KENIASTA!

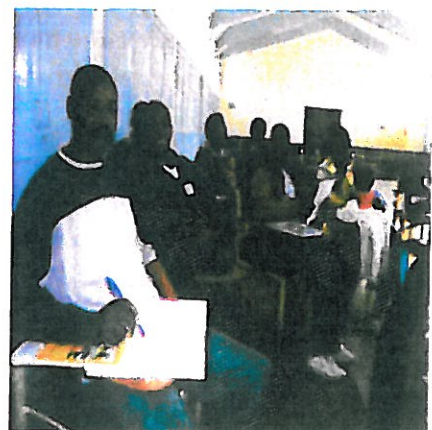
Kulunut syksy on ollut kovin erilainen kuin aikaisemmat. Kerromme kirjeen lopussa tarkemmin miksi, mutta nyt ensin työkuulumisia. Päällimmäisenä on edelleen aviopariseminaari jonka saimme pitää yhdessä samburu- ja maasaipastoreiden ja evankelistojen kanssa puolisoineen. Aloitimme samburuiden kanssa koska heille kurssi oli ensimmäinen. Myöhemmin kurssiin liittyivät myös maasaialueella työtä tekevät, koska heille kurssi oli toinen tai kolmas. Jälleen saimme iloisesti yllättyä, miten kurssilaiset olivat pienen alkujännityksen jälkeen innokkaasti mukana. Avioliiton hyvinvoinnin merkitys ymmärretään.

Erityisen hauska oli seurata vanhinta pariskuntaa, joka istui luentoajan etupenkissä. Heillä silmät loistivat ja luentoajan lopuksi he pyysivät vielä toista avioliittokirjaa jonka he aikovat antaa tyttärelleen ja tämän sulhaselle häälahjaksi lähiaikoina. Pitkä matka oli kuljettu siitä, kun meillä oli ensimmäinen avioliittokurssi. Silloin vielä moni istui melko ennakkoluuloisesti. Kulttuuriin kun liittyy monia pakanallisia tapoja (mm. moniavioisuutta ja naisten sukuelinten silpomista)

Luentoajan alustustusten jälkeen maasait ja samburut olivat jälleen innokkaita keskustelemaan. Monissa puheenvuoroissa tiedostettiin kristillisen kulttuurin ja afrikkalaisen kulttuurin jännite. Yhtenä isoimpana haasteena nousi esille yhteisön paine. Afrikkalaiset ovat yhteisöllisiä, joka on hieno ja arvokas asia, monissa elämän asioissa. Mutta muutosta vaativissa tilanteissa sukulaisten ja naapureiden mielipiteet ja ajatukset ovat paljon suuremmissa merkityksessä kuin meillä länsimaissa. Afrikassa sanotaankin, että minä olen mitä me olemme. Vastoin yhteisöä ajattelu on iso iso askel.

Toki meillä länsimaissakin kristillinen kulttuuri ja länsimainen kulttuuri ovat usein isossa ristiriidassa. Yksilökeskeinen elämän asenteemme voisi monessa asiassa ottaa mallia afrikkalaisista.

Näistä kulttuurien ristiriidoista ja paineista johtuen, olemme yrittäneet painottaa sitä, että meidän tulisi olla enemmän kristittyjä kuin länsimaalaisia tai afrikkalaisia. Ja kuitenkin kaikesta huolimatta, jokainen meistä kantaa omaa kulttuuriamme mukanaan. Välillä se on rikkaus ja välillä haaste. Kristittyinä olemme kuitenkin yhtä, Taivaan Isän suuressa perheessä.

Ylinä ryhmäkuva aviopariseminaarista
Muut kuvat aviopariluennoilta

Kwaheri Kenya – Näkemiin Kenia

Ja nyt siihen kuluneeseen syksyyn. Viimeiset kuukaudet ovat olleet perheessämme varsin intensiivisiä. Varsinkin toinen poikamme on kokenut veljen Suomeen jäännin sen verran voimakkaasti, että monta iltaa on istuttu asioita pohtiessa. Monenlaisia tilanteita olemme toki täällä jo ehtineet tähän mennessä läpikäymään. Mutta nyt tilanne muodostui sen verran haasteelliseksi, että päätimme jäädä tämän työkauden jälkeen Suomeen. Päätös ei ollut helppo, mutta perheen hyvinvointi on kuitenkin henkilökohtaisen Jumalasuhteen jälkeen seuraava. Sen jälkeen tulee vasta työ, ja työtä se on lähetystyökin. Vaikka päätös oli iso, Jumala kuitenkin tiesi ja tietää, miten meitä tulevaan valmistelee. Jo kesällä Suomessa Jumala puhui kotimme pihassa. Lasten poimissa metsämansikoita talon vieressä, H-L tunsu sydämessään sanat: ”Katsokaa lapsianne, tämä on heidän kotinsa.” Silloin vielä emme ymmärtäneet sanoja. Ennen Samburun matkaa Herra sanoi Mikalle: ”Siivoa työpöytäsi, sillä teille tulee pian lähtö”. Taaskaan emme tarkkaan ymmärtäneet miksi nämä sanat, mutta tajusimme, että jotain tulee tapahtumaan. Ja kun ratkaisun paikka tuli, ymmärsimme mihin Jumala oli meitä valmistanut. Mitään ei satu Taivaan Isälle sattumalta. Kaikki on Hänen tiedossaan.

Palaamme helmikuun alussa Suomeen. Maalis, huhti ja toukokuun kierrämme seurakuntia tervehtimässä ja kertomassa kuulumisia. Otamme vielä erikseen yhteyttä työtämme tukeviin seurakuntiin, milloin olisi sopivin vierailuajankohta. Mutta nyt jo tässä vaiheessa haluamme nöyrästi kiittää, Teitä kaikkia kaikesta tuesta.

Aviopariseminaarin jälkeen olimme sen verran väsyneitä, että pidimme 1. adventtina kotikirkon. Tekstien lukemisen jälkeen Valtteri (13v.) ilmoitti, että hän haluaisi saarnata. Sanoimme iloisesti, että hieno homma, ilman muuta. Saarnassa oli paljonkin ajattelemisen aihetta, mutta yksi kohta nousi ylitse muiden: ”Herran rakkaus on niin suuri, että Hän sallii vanhempien lähteä pois lähetystyöstä, jotta minä pääsen kotiin”.

SIUNATTUA JOULUNODOTUSTA!

Toivottaa Mika, Hanna-Leena, Valtteri ja Vilma-Leena

-Valtteri ja Vilma-Leena
-Yläkuva: Aviopariseminaarissa keskustellaan

Hyvää Joulua!

LÄHETYSKANNATUS Piittalan perheen työn tukemiseksi:

SLEY:n tilille 800015-779195 (Uudenmalliset tilinumerot: IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH)

Tiedonannolla Piittalan lähetyksenrengas ja oma seurakunta tai Piittaloiden yleisviitenro:lla 10078 89200 32001 14512

tai henkilökohtaisella viitenumerolla, jolloin kannatukseksi näkyy myös seurakuntasi lähetyksenrengas. Viitenumeron saat SLEY:n

toimistosta Anna Poukalta p. (09) 251 39 220, tai sähköpostitse anna.poukka@sley.fi Poliisihallituksen 16.12.2010 myöntämän

keräysluvan 2020/2010/3611 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys voi kerätä varoja 1.1.2011-31.12.2012 koko

Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyskohteissa ulkomailla

Sley, Lastenkodinkuja 1, PL 184, 00181 Helsinki • Vaihde (09) 251 390 • Faksi (09) 251 39290, (09) 251 39270

Pankkiyhteys Nordea Pankki Oyj 157330 - 33323, Sampo Pankki Oyj 800015-779195 • Y-tunnus 0242525 - 6

Internet www.sley.fi • Sähköpostit etunimi.sukunimi@sley.fi • sley@sley.fi